Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecătorul Sîrbu Dan
Dosarul nr. 2r-1145/25 (2-24133312-02-2r-11062025)

D E C I Z I E

07 august 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
judecătorul: Svetlana Vîșcu
Judecătorii: Nicolae Ghedrovici și Constantin Roșca

examinând în ordine de recurs, *fără participarea părţilor,* recursul declarat de către Achiruș Ion,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025, prin care a fost admisă parțial cererea privind eliberarea ordonanței de protecție,

în cauza civilă la cererea lui Tarabuța Ilie depusă în numele copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Achiruș Ion,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 21 noiembrie 2024 Tarabuța Ilie a depus în numele copilului minor ***** cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Achiruș Ion.

Prin cererea depusă a solicitat aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința fiului său ***** împotriva acțiunilor actualului concubin al mamei sale, Ion Achiruș pe o perioadă de 3 luni solicitând:

- interzicerea apropierii lui Ion Achiruș de fiul său *****, într-un perimetru de cel puțin 100 de metri și interzicerea contactului direct sau indirect cu acesta prin orice mijloace de comunicație;

- interzicerea exercitării oricărei forme de influență sau control asupra fiului său *****, și interzicerea oricărei forme de violență fizică sau psihologică.

- pentru a proteja interesele superioare ale copilului, roagă să fie luat în considerare în mod special necesitatea de a asigura un mediu sigur și stabil pentru dezvoltarea lui.

În motivarea cererii formulate Tarabuța Ilie a indicat că a fost căsătorit cu Ana Maria Tarabuța și sunt în prezent în proces de divorț. Informațiile pe care le-a primit și observațiile personale îl îndeamnă să considere că fiul său *****, se află într-o situație de risc și că este expus la un mediu nepotrivit și potențial periculos.

Menționează că în prezent, fosta soție și fiul *****, locuiesc împreună cu actualul său concubin, Ion Achiruș, iar copilul lor trăiește cu aceștia. Ana Maria s-a mutat cu actualul ei concubin, Ion Achiruș, iar copilul *****, locuiește cu aceștia. Această acțiune îi provoacă îngrijorare în ceea ce privește sănătatea psihologică și siguranța fiului deoarece din informația primită de la mai multe persoane, inclusiv de la copilul său, urmează că Ion Achiruș manifestă un comportament agresiv și violent, și personal aude în timpul convorbirilor telefonice cu fiul *****, că Ion Achiruș intervine și își impune prezența în discuții, folosind un ton ridicat și intimidator, atunci când își sună copilul să vorbească cu el, acesta îl înjură, vorbește cu cuvinte necenzurate, toate acestea le ascultă fiul său și îi afectează starea și sănătatea phisologică.

Fiul său, *****, i-a mărturisit cu mare frică că Ion Achiruș a manifestat în repetate rânduri comportamente extrem de violente, atât verbal, cât și fizic, față de mama sa și chiar față de el. ***** i-a povestit cum Ion Achiruș o strânge pe mama lui de gât, exercitând o forță brută și amenințând-o dacă nu se supune voinței lui. Această acțiune a fost descrisă de copil cu detalii care arată clar trauma psihologică profundă pe care o trăiește.

În timpul unui astfel de incident, ***** a fost martor direct la cum Ion Achiruș i-a pus mâna la gură mamei sale, sufocând-o și împiedicând-o să strige sau să ceară ajutor. Copilul i-a povestit, plângând, cum s-a ascuns în cameră, tremurând de frică, auzind doar gemetele disperate ale mamei sale. ***** i-a mărturisit că în acele momente s-a simțit paralizat de frică, temându-se că Ion Achiruș va trece la fel de ușor la el dacă va încerca să intervină sau să fugă.

Mai indică că pe lângă violența fizică, Ion Achiruș manifestă un comportament verbal abuziv, folosind un limbaj extrem de vulgar și ofensator în prezența copilului. ***** i-a spus că de multe ori, Ion Achiruș îi spune lucruri degradante mamei sale, iar aceste insulte sunt adresate și copilului. De exemplu, în timpul unei conversații telefonice pe care a avut-o cu fiul său, Ion Achiruș a intervenit brusc, strigând și înjurându-l fără nicio reținere, folosind expresii deosebit de jignitoare. Toate acestea au loc în prezenta lui *****, care devine tot mai retras și mai speriat, afectat profund de acest mediu toxic.

Susține faptul că, ***** i-a mărturisit că se teme să doarmă noaptea, deoarece se așteaptă ca Ion Achiruș să devină violent din nou. A spus că de multe ori, se trezește în miezul nopții plângând, temându-se pentru viața mamei sale și a lui însuși. Frica intensă pe care o trăiește în mod constant îi afectează profund starea emoțională și dezvoltarea psihologică.

Mai indică faptul că în calitate de tată biologic al lui *****, consideră că este responsabilitatea sa să îi ofere un mediu sigur și să îl protejeze de orice formă de abuz sau violență, or acțiunile lui Ion Achiruș reprezintă un pericol real și iminent pentru sănătatea și bunăstarea fiului său. De aceea, în interesul superior al lui ***** și pentru a proteja sănătatea lui psihologică și spirituală, consideră că obținerea unei ordonanțe de protecție va preveni expunerea lui la comportamente abuzive sau violente din partea lui Ion Achiruș.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 noiembrie 2024 s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Tarabuța Ilie în interesele copilului minor ***** privind aplicarea măsurilor de protecţie a victimelor violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Achiruș Ion.

Prin decizia Curții de Apel Centru din 27 ianuarie 2025 s-a admis recursul declarat de Tarabuța Ilie și s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 noiembrie 2024, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025 a fost admisă parțial cererea înaintată de Tarabuța Ilie în interesele copilului minor ***** privind aplicarea măsurilor de protecţie a victimelor violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Achiruș Ion.

S-a eliberat ordonanță de protecție în favoarea copilului minor *****.

Măsurile de protecție s-au aplicat pe o perioadă de 30 (treizeci) zile, începând cu data de 18 aprilie 2025. Măsurile de protecție s-au aplicat în mod obligatoriu cu monitorizare electronică a agresorului Ion Achiruș, a/n *****, cu domiciliul în mun. Chișinău, șos. Munceşti 170, scara 2, ap. 22.

S-a explicat victimei violenței în familie şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a remis prezenta ordonanță Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, pentru supraveghere și executare imediată.

În rest, pretențiile petiționarului Tarabuța Ilie în interesele copilului minor *****, s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat de la Ion Achiruș, a/n *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

Solicitarea recurentului:

La 30 mai 2025, Achiruș Ion a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025, solicitând admiterea

recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție.

Argumentele recursului:

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că Tarabuța Ilie nu a fixat cel puțin un caz de violență, prin poze video sau înregistrare din moment ce acesta a invocat că deseori violența are loc prin intermediului apelurilor telefonice, și nici nu s-a adresat organul de poliție care are mijloace legale de a sancționa comportamentul pârâtului în baza Codului contravențional sau a elibera ordin de restricție de urgență în baza Legii nr. 45 din 1 martie 2007.

Astfel, în lipsă de probe, doar prin cele declarate nu de însăși Tarabuța Ilie, or acesta nici nu a fost în ședința de judecată, în lipsa unei adresări la poliție, instanța de fond a admis cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în privința lui Ion Achiruș.

Mai mult, nu a fost audiată mama copilului, Direcția pentru protecția copilului, or, cele indicate de instanța de apel la remiterea cauzei rejudecare așa și nu au fost înlăturare la examinarea cauzei.

Susține că în situația din speță este mai mult o neagreare a lui Tarabuța Ilie față de Achiruș Ion, iar, acest fapt nu poate fi caracterizat ca un „tratament degradant” sau violență în familie, or, nu orice afirmație de rele tratamente poate atrage după sine obligația statului de a lua măsuri concrete pentru a preveni acest risc (vezi Dordevic vs Croația, 24 iulie 2012, para. 151 - 153).

Pe baza celor prezentate, nu a fost probat că persistă un pericol real și imediat de comitere a unor acțiuni de violență care necesită intervenția statului cu măsuri concrete. Această cerere de aplicare a măsurilor de protecție nu urmărește niciun scop legitim, cât timp nu au fost implementate măsurile anterioare prevăzute de lege și dacă există sau persistă vreun pericol de comitere a unor acțiuni de violență, care necesită intervenția statului cu măsuri concrete. Este regretabil că instanța de fond a considerat că simpla redactare a unei cereri impune orice judecător de a aplica automat măsuri de protecție. Aceasta ar însemna că o asemenea cerere ar trebui admisă, indiferent de regulile procedurale și de fond ale legislației naționale. Drept consecință, solicită constatarea faptului că nu au fost stabilite condițiile de fapt și de drept pentru aplicarea măsurilor de protecție în cazul recurentului Ion Achiruș.

Poliția este obligată să depună efort în procesul de evaluare și management al riscurilor de repetare/comitere a actelor de violență în familie. Respingerea demersului respectiv nu înlătură sau diminuează obligațiile legale ale poliției. În sensul art. 12 alin. (5) din Legea nr. 45 din 1 martie 2007, poliția este obligată să răspundă imediat la comunicările despre cazurile de violență în familie și să nu

subestimeze importanța acțiunilor de contracarare a oricăror forme de violență în familie.

Astfel, actele de violență în familie sunt caracterizate, în principal, prin intenția de a răni, umili sau înjosi o persoană, de a-i diminua demnitatea, de a-i provoca teamă, stres sau de a-i distruge rezistența fizică și morală. Niciunul dintre aceste elemente nu se regăsește în acest caz. Or, nu au fost probate nici o acțiune din cele descrise, doar declarațiile reprezentantului nu sunt suficiente pentru a admite ordonanța de protecție. Reclamantul nu a indicat că acțiunile efectuate de către Ion Achiruș în raport cu copilul ***** au atins nivelul necesar de gravitate caracteristic violenței fizice, psihologice sau economice, cerut de art. 278/5 din Codul de procedură civilă și art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007.

În acest context, nu orice afirmație de rele tratamente poate atrage după sine obligația statului de a lua măsuri concrete pentru a preveni acest risc (vezi Dordevic vs Croația, 24 iulie 2012, para. 151-153).

Termenul de declarare a recursului

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 18 aprilie 2025, la materialele cauzei, lipsind confirmarea recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, instanţa de recurs constată că recursul declarat la data de 30 mai 2025 de către recurentul Achiruș Ion împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 18 aprilie 2025, a fost declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de reprezentantul recurentului şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul întemeiat și pasibil de a fi admis, iar încheierea instanței de fond casată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Din materialele cauzei Colegiul reține că la 21 noiembrie 2024, în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Tarabuța Ilie în numele copilului minor ***** a depus o cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Achiruș Ion.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 18 aprilie 2025 au fost stabilite măsuri de protecției pentru ***** pe un termen de 30 de zile începând cu 18 aprilie 2025.

La data de 30 mai 2025, Achiruș Iona depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025, solicitând casarea încheierii și ordonanței de protecție a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2025.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond incorect a reținut starea de fapt și incorect a aplicat cadrul legal situației din speță.

Or, potrivit art. 2 Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, *violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

violenţă fizică – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică – provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

victimă-copil – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau la acte de violenţă în familie;

agresor – persoană care comite acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care îşi aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: stabilirea persoanelor implicate care au acţionat în apărarea lor ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea vătămărilor şi/sau suferinţelor provocate de fiecare persoană; sesizările anterioare cu privire la actele de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie;alte circumstanţe care indică iniţiatorul actelor de violenţă;

ordonanţă de protecţie – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei.

Potrivit art.3 Legii menționate, *subiecţi ai violenţei în familie sânt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sânt:*

a) <u>în condiţia de conlocuire</u>: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) <u>în condiţia de locuire separată</u>: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu prevederile art.278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Alin.(2) indică că cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă.

Potrivit art. 278^5 Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de *protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie.*

În conformitate cu art.278^7 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptul de dispoziție asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei , excluzând şi orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în priința bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;i) interzicerea de a păstra şi purta armă.

Conform alin. (3) Cod de procedură civilă, măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 3 luni.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide ca neîntemeiată concluzia primei instanțe de admitere parțială a cererii depusă de către Tarabuța Ilie în interesele copilului minor ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor lui Achiruș Ion. Or, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție este neîntemeiată şi nu se bazează pe probe, iar, instanța de judecată, eronat a reţinut că Tarabuța Ilie a prezentat probe cu referire la pretinsele suferințe psihice, care ar confirma comportamentul agresiv şi violent în acțiunile lui Achiruș Ion față de copilul minor *****.

Din materialele cauzei Colegiul a stabilit că Tarabuța Ilie și Tarabuța Ana Maria se află în relații de căsătorie, în prezent, fiind inițiat un proces de divorț, iar din relația de căsătorie s-a născut fiul, *****, a.n. *****.

La moment, Tarabuța Ana Maria și fiul, ***** locuiesc separat de Tarabuța Ilie, locuind în Italia cu actualul concubin al mamei, Achiruș Ion.

Colegiul atestă că toate alegațiile lui Tarabuța Ilie, cu referire la faptul că anume recurentul este agresiv cu copilul minor *****, poartă un caracter declarativ, or, în situația descrisă nu au fost prezentate careva probe, în privința recurentului Achiruș Ion.

Astfel, Colegiul consideră că în acțiunile lui Achiruș Ion nu se regăsesc acțiuni de violență în familie, fizice sau psihice, respectiv declarațiile expuse în cerere, dar şi întregul material probator prezentat în cauză nu este în măsură să servească drept temei de emitere a ordonanţei de protecţie în privinţa copilului minor *****.

Mai mult, în fața instanței de judecată nu sunt aduse probe din partea lui Tarabuța Ilie ce ar confirma existența pericolului de agresiune din partea lui Achiruș Ion față de copilul minor *****, iar, copia procesului-verbal cu privire la contravenție, anexat la dosar nu probează comportamentul agresiv al lui Achiruș Ion față de copilul minor *****, dar un conflict iscat între Tarabuța Ilie și Achiruș Ion prin intermediul rețelelei de socializare ”Viber”, totodată acesta a fost întocmit în luna mai 2024.

Iar, din conținutul înregistrărilor audio-video anexate la materialele cauzei de către petiționar, nu se atestă careva acțiuni violente, agresive și folosirea unui limbaj vulgar din partea lui Achiruș Ion vizavi de copilul minor, *****. La fel, din înregistrarea audio în care Tarabuța Ilie discută cu copilul ***** nu se probează faptul că Achiruș Ion a întreprins careva acțiuni de violență împotriva copilului minor, or însăși copilul indică că atunci când Achiruș Ion discută la telefon cu un ton mai ridicat acesta iese din cameră sau pleacă la balcon, nu discută în prezența sa.

Totodată, în această discuție, se atestă că petiționarul Tarbuța Ilie adresează întrebări sugestive copilului, în vederea creeării aparenței unei violențe fizice și psihologice aplicate în privința minorului. De altfel, în esență, aceste din urmă înregistrări nu probează faptul agresiunii din partea lui Achiruș Ion față de copilul minor.

Or, scopul eliberării ordonanţei de protecţie în cazul de violenţă în familie, constă în prevenirea unui risc real şi imediat pentru viaţa şi sănătatea victimei în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membrii de familie, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei, circumstanțe care nu se atestă în prezenta cauză.

Prin urmare, Colegiul consideră concluzia primei instanțe cu privire la emiterea ordonanței de protecție în privința lui Achiruș Ion drept neîntemeiată.

Sintezînd cele susmenționate, instanța de recurs consideră că violenta psihologică invocată de petiționar în circumstanțele descrise, nu reflectă o violenta psihologică, în sensul prevăzut de art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violentei împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45 din 01.03.2007.

În aceste circumstanțe, se pune la îndoială corectitudinea aprecierii de către instanța de judecată a situației de fapt și de drept, or potrivit prevederilor art.278[5] Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele a actului de violență, ***intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție***, informația referitoare la relația dintre victimă şi agresor, circumstanțele care indică la pericolul iminent de violență în viitor, referiri la cadrul juridic pertinent, măsura/măsurile de protecție solicitate.

În această ordine de idei, Colegiul consideră că prima instanță greșit a concluzionat că copilul minor ***** este victima violenței psihologice în familie, or argumentele tatălui biologic, Tarabuța Ilie sunt pur declarative fără a fi prezentate în acest sens careva probe pertinente și admisibile.

Deci, la judecarea pricinilor a cărui obiect de examinare constituie cazurile de violență în familie urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior a victimei consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului și la fel, pe principiul toleranței „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor, situație cu totul contrară în cauza dată, întru admiterea unei asemenea cereri este necesar întotdeauna să fie prezentă o agresiune fizică, întru prezența unor vătămări corporale ale victimei, ca consecințe ale actului de agresiune, ca într-un final instanța să perceapă pericolul iminent care-l prezintă agresorul pentru victimă.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că prima instanță nu a elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, iar concluzia instanței este în contradicție cu materialele pricinii.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind vădit eronată concluzia primei instanței de admitere a cererii petiționarului Tarabuța Ilie înaintată în interesele copilului minor ***** și emiterea ordonanței de protecție în privința lui Achiruț Ion pe un termen de 30 (treizeci) zile, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 18 aprilie 2025, soluționând problema în fond, cu respingerea cererii lui Tarabuța Ilie înaintată în interesele copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de

protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Achiruș Ion.

În conformitate cu prevederile art. 428, art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către recurentul Achiruș Ion.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 18 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea lui Tarabuța Ilie depusă în numele copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Achiruș Ion, și se soluționează problema în fond, potrivit căreia:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Tarabuța Ilie depusă în numele copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Achiruș Ion.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Svetlana Vîșcu

Judecătorii: Nicolae Ghedrovici

Constantin Roșca